

Српска Православна Црква својој духовној деци о Божићу 2014. године

ИРИНЕЈ

по милости Божјој

Православни Архиепископ пећки, Митрополит београдско-карловачки и Патријарх српски, са свим Архијерејима Српске Православне Цркве – свештенству, монаштву и свим синовима и кћерима наше Свете Цркве: благодат, милост и мир од Бога Оца, и Господа нашега Исуса Христа, и Духа Светога, уз радосни Божићни поздрав:

МИР БОЖИ – ХРИСТОС СЕ РОДИ!

Заиста, велика је тајна побожности:

Бог се јави у телу, оправда се у Духу,

показа се анђелима, проповеди се незнабошцима,

верова се у свету, вазнесе се у слави

(1. Тим 3,16)

Прослављамо, браћо и сестре, и ове године Господње дан Христовог Рождества, дан у који је Бог сишао на земљу, у који се Јединородни Син Божји оваплотио од Духа Светога и Марије Дјеве да би нас људе, смртне и пролазне, обдарио животом вечним.

Божји је дан у који је Бог постао човек, да би људи постали богови по благодати; Божји је дан откривања вечне истине о Богу, човеку и свету; Божји је дан у који се сјединило Небо и Земља, у који је засијала свету вечна светлост богопознања; Божји је дан у који су се људи измирили са Богом и познали да су синови Божји – да су сви људи браћа и вечна сабраћа, призвана на узајамну љубав, мирење и праштање.

Радосна вест о рођењу Сина Божјег благовести нам најпре двоједну истину: истину о Христу Богочовеку, истинитом Богу и истинитом Човеку, Сину човечјем, једноме и истоме Јединородном Сину Очевома чији је род неизразив и Који је истовремено из царског рода Давидова. Тако, по богонадахнутим речима Светог Владике Жичког: на Њему се испуњавају обе заповести Божје: ко воли Њега, воли савршеног Бога; ко љуби Њега, љуби савршеног Човека, и у Њему исконску човечност, све људе и сва створења Божја.

На Божић нам се јављају, откривају и дарују три основне светиње људског и свеукупног постојања: светиња оца и очинства, светиња мајке и материнства, светиња детета и детињства. Управо зато Црква, припремајући се за Христово Рождество, слави пред Божић: Детинце, Материце и Оце. Тако, у Христу као Детету младом, Богомладенцу, Предвечном Богу – како Му на Божић певамо – свако зачеће у утроби мајке и свако рођење задобија вечни смисао; свако новорођено дете постаје светиња. Исто тако је светиња и материнство, освештано богоматеринством Пресвете Богородице, јер утроба матере не рађа више децу за смрт и пролазност: свако рођење новог детета после Христовог рођења постаје рођење за вечност. Тако је тиме и земаљско очинство постало светиња, зато што су му корени у небеском очинству Бога Оца, Христовог и нашег вечног Родитеља.

Рождеством Христовим, дакле, јавља нам се и дарује величанствена и неизрецива Тајна небеске Заједнице Оца и Сина и Светога Духа, Једнога Бога љубави у Тројици прослављаног. Њиме земни отац, мајка и дете постају огледало те надумне тајне, као Црква Божја и као породица – Црква у маломе. Јединство света и јединство људског рода, јединство и неуништиво заједништво утемељени су у јединству Божјем и вечној Заједници љубави Оца и Сина и Духа Светога.

Стварајући видљиви и невидљиви свет, Бог га испуњује Својом љубављу и призива на узрастање у тој љубави и савршенству, по мери Божјег савршенства, нарочито када се тиче разумних бића: „Будите ви, дакле, савршени, као што је савршен Отац ваш небески“ (Мт 5, 48). Тако стварајући свет, Бог већ тада почиње да ствара Цркву као заједницу свега постојећег. А пуноћу тог стварања и свеукупног дела Божјег управо представља Христово Рождество – дан у који се Бог очовечио да би се човек и творевина обожили. Зато је Црква Божја, као тело Христово, место и заједница остваривања те пуноће, место узрастања и усавршавања „док не достигнумо сви у јединство вере и познања Сина Божјега, у човека савршена, у меру раста пуноће Христове“ (Еф 4,13). Породица је основна ћелија те и такве Цркве Божје, слика Божје тројичне љубави. Зато Апостол народâ Павле, кад говори о светињи брака, исту упоређује са љубављу којом је Христос заволео Цркву, приносећи и жртвујући Себе за њу, и завршава богонадахнутим речима: „Тајна је ово велика, а ја говорим о Христу и о Цркви“ (в. Еф 5,25-32).

Када људи поричу и заборављају Бога љубави, распада се породица као њено земно остварење и јављање – то јест, заједница мушког и женског као Света Тајна љубави и рађања за живот вечни. Што је мање вере у Бога, што је мање Бога и Божје љубави у људима, то је све мање љубави у људским односима; све је мање истинске љубави у браку, породици, друштву – то све више међу људима и у људима царује лажна љубав и самољубље.

Људско биће је по природи и призивању створено за љубав. А као што људски организам потребује здраву храну, то човек, губећи праву љубав и здраву храну, замењује их сурогатима љубави и хране. Такав човек постаје неспособан да схвати и прихвати вечну Истину, Којој певамо на Божић: Рождество Твоје, Христе Боже наш, обасја свет светлошћу богопознања; још мање може такав човек да схвати и прихвати речи Бога Који се јавио у телу: „Ја сам хлеб живи који сиђе с неба; ако ко једе од овога хлеба живеће вавек; и хлеб који ћу Ја дати Тело је Моје, које ћу Ја дати за живот света“ (Јн 6, 51).

Није ли наше доба поново кренуло путем смрти, путем замењивања истине Божје лажју, путем служења твари уместо Творцу? Заиста, човек је данас у опасности више него икада да замени Бога сатаном, лажним божанством и лажним знањем, истинску љубав оним што Свети Јован Боговидац назива „похот телесна, и похот очију и надменост живљења“ (1. Јн 2, 16). А када год је човечанство у историји кретало тим путем, неминовно се налазило у предворју своје катастрофе и пред пропашћу своје цивилизације.

Наше слављење Божића, као слављење Бога љубави и истинске човечје љубави, као и светиње рађања за вечни живот, догађа се у времену човекове употребе али и злоупотребе Божјег давања и дарова. Та злоупотреба неминовно изазива поремећај основног поретка и правила живљења, узрок је зла и многих болести, угрожава здравље како човека тако и природе, и доводи до губљења смисла живота. Одбацивање и гажење древних хришћанских и свечовечанских моралних основа живота, и на њима грађеног истинског људског постојања и достојанства, води поремећају саме наше природе и живота.

Христово Рождество позива на повратак исконским моралним вредностима, на уздржање, на целомудреност живота младих, на светињу брака, подвиг, пост и молитву.

У овом, дакле, нашем времену, у којем је све на продају – нарочито светиња љубави и смисла живота, Богомладенац Својим Рождеством позива све људе свих времена на задобијање вечне божанске љубави, бесмртног здравља и пуноће живота, у заједници Бога Оца и Сина и Духа Светога, Једног Бога у Тројици слављенога.

И овога Божића смо заједно са својом браћом и сестрама на Косову и Метохији, и поручујемо им да остану и да живе са својим светињама.

Молитвено се сећамо и нашег брата и саслужитеља, Архиепископа охридског и митрополита скопског Јована, који у тамници неправедно издржава казну само зато што се определио за јединство Једне, Свете, Саборне и Апостолске Цркве. Такође се молитвено сећамо и свих оних који било где невинно пате и страдају.

Молимо се новорођеном Христу да у години која долази буде мање немира а више мира, мање мржње а више љубави, мање неслоге а више слоге, и призивамо благослов Божји на вас, децо наша духовна, ма где да сте у свету, да у миру и љубави са Богом и људима прославите Божић, поздрављајући једни друге радосним и древним поздравом:

Мир Божји – Христос се роди!

Ваистину се роди!

Благословена нова 2015. година!

Дано у Патријаршији српској у Београду, о Божићу 2014. године.

Ваши молитвеници пред Богомладенцем Христом:

Архиепископ пећки, Митрополит београдско-карловачки

и Патријарх српски ИРИНЕЈ

Митрополит црногорско-приморски АМФИЛОХИЈЕ

Митрополит дабробосански НИКОЛАЈ

Митрополит загребачко-љубљански ПОРФИРИЈЕ

Епископ шабачки ЛАВРЕНТИЈЕ

Епископ сремски ВАСИЛИЈЕ

Епископ бањалучки ЈЕФРЕМ

Епископ будимски ЛУКИЈАН

Епископ канадски ГЕОРГИЈЕ

Епископ банатски НИКАНОР

Епископ новогрaчaничко-средњезападноамерички ЛОНГИН

Епископ источноамерички МИТРОФАН

Епископ бачки ИРИНЕЈ

Епископ британско-скандинавски ДОСИТЕЈ

Епископ зворничко-тузлански ХРИЗОСТОМ

Епископ осечко-пољски и барањски ЛУКИЈАН

Епископ западноевропски ЛУКА

Епископ жички ЈУСТИН

Епископ врањски ПАХОМИЈЕ

Епископ шумадијски ЈОВАН

Епископ браничевски ИГЊАТИЈЕ

Епископ милешевски ФИЛАРЕТ

Епископ далматински ФОТИЈЕ

Епископ бихаћко-петровачки АТАНАСИЈЕ

Епископ будимљанско-никшићки ЈОАНИКИЈЕ

Епископ захумско-херцеговачки ГРИГОРИЈЕ

Епископ ваљевски МИЛУТИН

Епископ рашко-призренски ТЕОДОСИЈЕ

Епископ нишки ЈОВАН

Епископ западноамерички МАКСИМ

Епископ горњокарловачки ГЕРАСИМ

Епископ аустралијско-новозеландски ИРИНЕЈ

Епископ крушевачки ДАВИД

Епископ славонски ЈОВАН

Епископ аустријско-швајцарски АНДРЕЈ

Епископ средњоевропски СЕРГИЈЕ

Епископ тимочки ИЛАРИОН

Епископ умировљени зворничко-тузлански ВАСИЛИЈЕ

Епископ умировљени захумско-херцеговачки АТАНАСИЈЕ

Епископ умировљени средњоевропски КОНСТАНТИН

Епископ умировљени славонски САВА

Викарни Епископ моравички АНТОНИЈЕ

Викарни Епископ топлички АРСЕНИЈЕ

Викарни Епископ јегарски ЈЕРОНИМ

ОХРИДСКА АРХИЕПИСКОПИЈА

Архиепископ охридски и Митрополит скопски ЈОВАН

Епископ полошко-кумановски ЈОАКИМ

Епископ брегалнички МАРКО

Викарни епископ стобијски ДАВИД